

ЗНАЊЕМ БЕЖИ ОД БЕДЕ

У кући без струје и купатила, талентовани хемичар напорно учи

■ Јелена ЈОВАНОВИЋ

ЖИВОТ није био благонаклон према њему. Одрастао у тешким условима, у дотрајајујућим чији се вид обрушio на њега када је још био мали, седамнаестогодишњи Ром из Вршица, Мирко Калдараши, талентовани ученик Хемијско-медицинске школе и, сви се надају, будући научник и истраживач, сада све чини како би се извучкаo из бедe у коју су га околности увукле.

После рушења јединог крова над главом, Мирковој породици општина је додељила кућу од 24 квадратних метра у ромском насељу, у којој станују већ 11 година, али без основних услова за живот. Струју су имали само неколико месеци, онда им је искључено због огромних дугова претходних стапара, а воду су накнадно увели. Немају купатило, корито им служи уместо хлањајући одличном успеху до каде - и зими и лети.

- Рано сам сазрео због свега што ми се дешавало у животу - говори Мирко, који је завршио другу годину школе са свим петицима. - Још док сам био у основној школи, размишљао сам унапред, јер нисам могао да видим себе у оваквој ситуацији, да моја деца једног дана добују из школе, а ја морам да им објашњавам зашто нема шта да се једе, да не могу да иду на екскурзију зато што за то нема новца, и слично...

А, овај дечак је све то добро осетио на својој кожи. Са мајком Јасмином, којој су парализане десна рукау нога и од ро-



ТЕШКО Мирко са оцем и мајком испред трошне кућице

јења је срчани болесник, и не-запослен имац Јожефом, Мирко живи од социјалне помоћи, која износи 8.200 динара. Зато се труди да својим знањем покуша да се извуче из беде. За-хваљујући одличном успеху до-

- Једини излаз из ове ситуације је учење. Зато се трудим да што више уним и определим се за хемију као своју будућу професију - каже момичин, који већ сада својим вршњацима држи допунске часо-

■ ФАКУЛТЕТ

МИРКО озбиљно планира да се упиše на хемијски факултет у Београду или Новом Саду. Проблем су само финансије, за које се нада да ће решење наћи путем стипендија, а директор школе коју сада похађа обећао му је помоћ и у даљем школовању.

Био је стипендијут пројекта „Инклузија Рома“, који спроводи покрајински Секретаријат у свим школама Војводине, што њихов кућни буџет допуњује са један 140 евра месечно.

- **РАЗРЕДНИ** старешина Дорина Доклеан много ми је помогла као педагог, а прошле зиме нам је донела пећ и драва, које нисмо имали до тада. Писала је и многе мале људима и институцијама који би могли да помогну - говори мали-велики Мирко Калдараши.

Већ из органске и неорганске хемије. - Доста знања из ове области сам понео из основне школе, у којој и нисам био баш добар ћак, али сам се у средњој променио, решен да

напредујем и променим живот из корена.

У остваривању дела Мирковог сна, велики допринос има и колектив Хемијско-медицинске школе, који му, осим материјалне помоћи, велику подршку пружа и са педагошке стране.

- Мирко је потпуно самосталан. Од своје тринаесте године размишља као одрастао човек и зна шта хоће, а наша школа је само делиој тог његовог сна - каже Венко Стојановић, директор школе у којој је Мирко један од најбољих ученика.

Одлични резултати из свих грана хемије и препорука школе, омогућили су му усавршавање у истраживачкој станици „Петница“, где је Мирко два пута држao и предавања. Целог јула радио је у приватној браварској радионици, како би зарадио за депарад, који му, ипак, неће бити дозвољен за једномесечни браварак у Ваљеву, где ће 8. августа дочекати пунолетство. И у томе ће школа помоћи кроз финансијску помоћ.

- Много ми значи одлазак у Петницу, јер тамо радимо неке ствари које многи не уче ни на факултету - каже будући хемичар.

И, када са последњи зраци сунца завуку из вршачког брда и кроз прозоре комијских кућа блесну сијалице, Мирко може само да сања. Или, као што то обично ради, под пригушеним светлом свећији окреће странице неке књиге, све док га они не заболе.